

DARMO 1/2 ROUTI - XVI.

Čtvrtek, 22 listopad 2018

(Nějak jsme pauzovali – tak 3/4e fofrem pokračujeme!) 16. Jak si dáda vyrobil plavky - –Kup já- jorká- ra, to má; nejlepš- , – radila mi Natálie, kdy 3/4 jsme k nim s Jolankou pátímjely na v- kend. –Myslí- ? Jedna kolegyně z redakce ho mála doma, ale byl taková 1/2 rtu –ovit 1/2, poát; d bhal sem a tam a hrozně mi lezl na nervy. A ke vjemu budu má-t strach, 3/4e ho za; ;pnu. –

–Bude; se mo 3/4n; divit, ale tihle piditeriát; mi mi pátímipadaj- mnohem v- ce jako sprá; v- ;- psi, ne 3/4 kdejak velk plemeno. Jsou neuv; átmiteln; srdnat-, co 3/4 je vzhledem k jejich rozm; r- m legra-n-, ale oni si svou velikost neuv; domuj-. Hlavn; jsou v; jak chytát- a pátím-tuln-. Kdy 3/4 si vezmete fenku a dopátímujete já- dostatek pohybu venku, tak bude doma v klidu. –

–ŽA
co chlupy? Kdo se s t- m bude -esat? –

–ŽV; jak nemus- má-t dlouh, kdy 3/4 s n- nebudete cht- t b; hat po v 1/2stav; ch. Nech; je jednou za dva a 3/4 t; má; s- ce ostát- hat na kr; tkto a bude to vyátme; en. Jorká- átm; maj- jednu obrovskou v 1/2hodu – v- bec nel- naj-. Nenajde; po n; m jedin 1/2 chloupek. Z tohoto hlediska má- 3/4e b 1/2t do bytu lep; - u 3/4 jen nah; , ten se nemus- ani stát- hat. –

–ŽJo,
ale na zimu bych mu musela plátst svetry, aby neumrzá. To rad; ji toho jorká- rka. Mrknu se po n; jak 1/2ch inzer; tech, a kdy 3/4 se mi podaát- pátím- esv; d- it dádu, mohla by ho dostat tátmeba pod strome- ek. –

–ŽA
co vlastně dáda, Heli, jak se má; , vych; z- te spolu? – zaj- mala se Natálie.

–ŽAle
ano, jen ty jeho n; pady má; ob- as dostanou. Pátím- edstav si, 3/4e mi v z; átm- , jak bylo to vedro, pov- dá; pan- Bal; -ov; z domu, 3/4e bych na dádu mála dohládnout. V- bec jsem netu; jila, o -em mluv-. Pr 1/2, 3/4e ho potkala na pátímehrad; v taková 1/2ch zvl; ;tn- ch plavk; ch a 3/4e mu bylo v; echno vid; t. Tak jsem doma dádu po 3/4; dala, aby mi uk; zal plavky a v tu r; nu mi bylo jasn, co mála na mysli. N- jak; jeho pátím- telkyn; pr 1/2 cht; la, aby ji vzal na pátímehradu vykoupat, ale on nemá plavky. Lehk; pomoc. Vzal tepl; ky a plavky si z nich vystáhl. Ale Natko, to byly takové ty tlusté zimn-, a doveď; si pátím- edstavit, co to s nimi ud; lalo, kdy 3/4 nas; kly vodou? –

–ŽNo
jasně, rozkrok musel viset a 3/4 u kolen, – hihá- ala se Natálie. –ŽPoslouchej, on má;

Pupák je jakou českou? Vždy je mu sto let.

Sto

ne, ale přes osmdesát. Našel si jakou v té době, jak tam jezdí do lesa. Mně bylo divné, že je tam poslední dobou jak často a ona je v tom české. Másto lesa s nedešně v hospodě a ona z něj s největší pravděpodobností tahá dachod. Co jiného, když je o pětadvacet let mladší. Taky už mi podvratit nepřispěl ani na něj ani na jeho dlo.

Tak

jak zakro.

Ale

jak, to se ti děkne. Dáda celá půlka a na paně Jindru nedějí dopustit. Nemám to srdce kazit mu iluze, když si myslí, že ho je potkala lásky. A nakonec, já jí vlastně ani neznám, tak já teďka káždě. Zatím tomu nechám volně přebáhat a asem se uvidí.

Když

jsme se vracely domů, dáda už nás vyhlázel a tváří se nesměle, zkroušeně. Sotva jsem si vyzula boty, hned mě táhli do kuchyně. Cecilka seděla na podlaze kleče, jedno káždě dlo roztaženě a ztáka oddechovala.

Co

se já stalo? obrátila jsem se na dádu.

Nevím,

já jsem já nic nedělal, jen jsem věra dolil vodu, přesně tak, jak jsi káždě.

To

je divné. Je mladší a byla úplně zdravější. Co by to mohlo být? uvažovala jsem nahlas. Že od kdy takhle vypadá?

Od

věřejšeho věra.

Že

co jsi věra dělala?

Chvěli

přemělel a pak si vzpomněl, že odpoledne cosi čistil v kuchyni acetonem.

To

bude ono, nejspíš se chudinka přiotřívila. Hned jsem vzala telefon a volala Natálii.

Hm, oni jsou na tohle hkliví, je to dost

pravděpodobně přina, ale já exoty nedělám, tak ti moc neporadím. Věže co, dějme ti slo na doktora Tukaše, to je odborník.

Ten

mi řekl, že mám s papouškem rychle přijet k němu do ordinace, ale už jsem to nestihla. Cecilka začala pokřikovat hlavičku, dýchala jen úplně slabě a ne jsme přijeli na místo, tak už se vznášela někde v patě nebí. Doktor mě požádal, zda by mohl provést pitvu pro potřeby vědky. Připadlo mi to užitečné, tak jsem se vrátila domů jen s několika barevnými peřáky, kterým jsem si chtěla nechat na památku.

Jolanka

moc plakala a dává mi upřesnění, co způsobil.

Už chudě nevědí, jak by

vnuĎku utĎĎil, tak jĎ- nakonec dovolil, Ďe mĎ-Ďe mĎ-t doma pejska, kdyĎ bude
chtĎ-t.

MIA KOBOSILOVĎ